

Arbejdsminister *Lauge Dahlgaards* svar (24. juli 1969):

Under 16. d. m. har en af mine medarbejdere på min foranledning tilskrevet arbejdsformidlingschef Peter Hansen, Roskilde, som følger:

„Arbejdsministeren har fra sit sommeropholdssted bedt mig meddele Dem, at han, når ferien er forbi, ønsker en samtale med Dem om dagspressens artikler og interviews vedrørende arbejdsformidlingen i Roskilde. Ministeren har endvidere bedt om, at en repræsentant for foreningen af arbejdsformidlingschefer deltager i samtalen, og jeg har i den anledning tilsendt arbejdsformidlingschef Blunch, Herning, genpart af nærværende brev.

Tidspunktet for samtalen vil senere blive fastsat.“

Det fremgår af dette brev, om hvilket ministeriet ikke har givet pressen nogen meddelelse, at hr. Dinesens spørgsmål er stillet på et fejlagtigt grundlag.

Jeg bemærker i denne forbindelse, at ved samtalen — for hvilken tidspunktet senere er blevet fastsat — ønsker jeg deltagelse af en repræsentant for foreningen af arbejdsformidlingschefer ikke som bisidder for arbejdsformidlingschef Peter Hansen, men fordi arbejdsformidlingscheferne som led i deres virksomhed har vigtige opgaver over for pressen. Det er naturligvis af betydning, at arbejdsformidlingscheferne gennem deres samarbejde med pressen giver offentligheden korrekt information om de forhold, der har offentlig interesse. Det er mit indtryk, at dette hensyn ikke har været tilgodeset i den foreliggende sag, og jeg har derfor fundet en drøftelse med både arbejdsformidlingschef Peter Hansen og foreningen af arbejdsformidlingschefer påkrævet.

Af *Arne Christiansen* til ministeren for kulturelle anliggender (29. juli 1969):

„Finder ministeren det i overensstemmelse med principperne for nyhedsformidling, herunder borgernes mulighed for at svare på angreb fremsat i presse, radio og fjernsyn, at afskrift af interviews i Danmarks radio ikke kan erhverves uden den interviewedes og interviewerens skriftlige tilladelse, samt at disse tilladelser skal indhentes af den, der rekvirerer en afskrift, og ikke af Danmarks radio?“

Begrundelse.

Spørgsmålet er motiveret med, at en erhvervsorganisation ved henvendelse om afskrift af et interview i Aktuelt Kvarter, hvori der var fremsat en række udokumenterede påstande, blev henvist til den i spørgsmålet beskrevne fremgangsmåde.

Hertil kommer, at der forløb 25 dage, før Danmarks radios svar på henvendelsen indløb. Enhver baggrund for aktuel imødegåelse af udtalelserne var allerede dermed bortfaldet.

Det må være naturligt at henvise til, at var de pågældende udtalelser fremsat i dagspressen eller i et andet trykt medium, ville man uden videre kunne have rekvireret den pågældende publikation.

Endelig skal tilføjes, at den af Danmarks radio foreskrevne fremgangsmåde forekommer illusorisk, da enhver kan optage udsendelserne på bånd.

Minister for kulturelle anliggender *K. Helveg Petersens* svar (7. august 1969):

Når man behandler spørgsmålet om radioens stilling til nyhedsformidling, må man se det i sammenhæng med de gældende ophavsretlige bestemmelser. Den praksis, Danmarks radio følger i sager om udlevering af kopier og referater af udsendelser i radioen, er følgende:

„For kopier af radioudsendelser har været opstillet som betingelse for det første, at andrageren har forbindelse med programmet som ophavsmand, f. eks. som forfatter, komponist eller foredragsholder, eller som medvirkende, f. eks. som kapelmester, solist eller diskussionsdeltager, eller at andrageren er en institution eller virksomhed, som udsendelsen specielt beskæftiger sig med, f. eks. reportager fra jubilæer, eller at andrageren ønsker at benytte kopien som gave til en person, der opfylder disse lige nævnte betingelser, eller at han skulle være en nær slægtning af en afdød person, der også opfylder disse betingelser. For det andet har man stillet som betingelse, at andrageren, hvor det er praktisk muligt, fremskaffer de medvirkendes, respektive de andre medvirkendes, skriftlige samtykke.“

Ministeriet har forelagt Danmarks radio hr. Arne Christiansens spørgsmål til mig. I